

DIA INTERNACIONAL DE LA INFERMERIA

Les infermeres celebrem

Aquesta setmana celebrem el Dia Internacional de la Infermeria i ho fem immerses en una crisi sanitària global.

Que l'Any de les Infermeres i les Llevadores patim aquesta pandèmia no deixa de ser una paradoxa estranya. O potser té tot el sentit que ho celebrem precisament fent allò que millor sabem fer: tenir cura dels altres.

Les infermeres ens dediquem a protegir la salut i a procurar el benestar de les persones i de les comunitats. I avui més que mai, arreu del món ho estem fent, des de totes les posicions i en tots els territoris.

Professionalment aquesta crisi ens ha forçat a canviar moltes coses, a plantejar nous formats de convivència i de relació, a integrar mesures més estrictes de protecció i d'higiene. Hem admès que les coses es poden fer d'altres maneres, hem constatat que és possible. Les infermeres no hem dubtat, hem donat respostes àgils i compromeses davant l'emergència i sabem que ara s'imposa repensar procediments i introduir millores. Segurament l'anàlisi d'aquesta situació serà un bon moment per reclamar reformes en les polítiques de salut i una major inversió en infermeres. Perquè és absolutament necessari.

Socialment la crisi ens ha posat en una tessitura compromesa i hem hagut de prioritzar el benefici del grup per damunt de les preferències personals. Crec fermament que tot plegat suposa una oportunitat per replantejar-nos un munt de coses, desestimar inèrcies i prioritzar valors.

Al mig de la pandèmia, les infermeres mostrem al món sencer i a cada ciutadà com treballem, com acompanyem, com tenim cura de tothom, com eduquem, liderem i avancem.

I ho fem atentes a les necessitats de les persones, a la seva individualitat, contemplant les emocions, fidels al codi ètic, al mètode científic, a la compassió davant la vulnerabilitat i aprenent continuament.

No som àngels, tampoc som heroïnes, som infermeres i fem que el món sigui un lloc millor per a cada persona.

Pilar González Gálvez

Testimonis d'estudiants

Lluitem pel futur

Davant la crisi sanitària que hem viscut a causa de la pandèmia per COVID-19, crec que molta gent però no tothom malauradament, s'ha adonat de la tasca que, en la vida dels ciutadans, exerceix el personal sanitari en general i les infermeres i infermers en particular.

Sempre estem a primera línia, lluitant per tenir cura dels nostres pacients, fins i tot en aquesta ocasió en que ens hem vist obligats a treballar durant molt de temps sense el material d'autoprotecció adequat.

Ara bé, encara no ha acabat la nostra lluita. No ens podem permetre com a col·lectiu que totes les persones que surten als balcons dia rere dia per donar suport als sanitaris, que han obert els ulls i s'han adonat de la importància que té un sistema sanitari públic i ben estructurat, tornin a oblidar-se de nosaltres.

Javier Romero Molinera, 3r infermeria

A las 00:00 de la noche se aprecia una ligera iluminación que viene desde la puerta que está al fondo del pasillo oscuro. Y aquí estoy yo, una estudiante que está a punto de ser enfermera, en la mitad del pasillo. Quién diría que una pandemia mundial me destinaría a empezar a trabajar antes de acabar la carrera, y además en el turno de noche (siempre he descartado esta opción, aunque ahora puedo decir que estoy bien). Me siento nerviosa, con inquietudes y algunas veces muy pequeña si me comparo con mí alrededor, pero al mismo tiempo me siento afortunada, luchadora y motivada para llegar al final de pasillo donde al fin podré cumplir uno de mis objetivos, ser enfermera.

Jone Iturraspe Aranburu, 4t infermeria

Versos COVID19

Vas arribar salvatge, lliure i sense frens com jo m'imagino que serà aquell poblat de l'Àfrica on vull ser infermera cooperant. Et dedico temps, comparteixo amb els altres el que sé de tu, i tot i així no deixes de sorprendre'm. Em recordes a aquell indret que visito per primer cop, aquell que no em revela tots els seus secrets però que sap molt bé com trencar-me el cor.

Gemma Bort Matamoros, 1r infermeria

Testimonis estudiants

Una mirada càlida

És complicat descriure amb poques paraules la situació esdevinguda actualment. Mai durant aquests darrers anys s'havia viscut una situació similar. Pensàvem que en aquest nou segle, aquestes coses ja no hi tenien cabuda a l'occident. Que era quelcom controlat i superat. Però només ha calgut una mínima expressió d'aquest patògen per adonar-nos de la fragilitat de l'ésser humà. Hem pogut evidenciar com una societat s'ha arribat a paralyzar completament, excepte totes aquelles que lliuren la lluita contra aquesta batalla biològica dia a dia. Hem pogut veure com els sanitaris han intentat fer l'impossible per adaptar-se a la nova situació i així poder controlar-la. Com tots feien un gran sobreesforç per estar a l'altura de les circumstàncies. Treballant en equip ara més que mai, deixant de banda les possibles diferències i lluitant per un objectiu comú, superior. Així ha estat, guarint i tenint cura de tots aquells que ho han necessitat i que ho necessiten. Encara que a vegades amb temor i por, elles allà hi eren i encara hi són. Al peu del canó, resistint, organitzant-se, intentant gestionar i controlar, de la millor manera possible, aquesta incertesa continua. Prenent constants, realitzant analítiques, administrant oxigenoteràpia, medicació, però sobretot mirant als ulls, amb mirades càlides i acollidores per a totes aquelles que ho necessiten, mirades esperançadores i de recolzament, de les que et reconforten quan t'envaeix la por, quan no tens els teus al teu voltant i no saps que és el que passarà. Allà hi són, demostrant que són fonamentals, que sense elles no hi ha futur, demostrant la vàlua d'aquesta gran professió, la gran capacitat d'adaptació i sobretot els valors humans que marquen la diferència.

Estudiant 2n infermeria

Lectures recomanades

L'equip de biblioteca de la FCS ha fet una selecció de lectures per aquest temps de confinament i ens les ofereix com un regal preciós per celebrar el Dia Internacional de la Infermeria.

Assaigs sobre epidèmies

- **"Virus y pandemias", de Ignacio López-Goñi (2015).** Aquest llibre és un referent sobre virus i epidèmies. Es repassen preguntes bàsiques sobre aquests temes que ens ajuden a entendre aquests conceptes.
- **"Les grans epidèmies modernes", de Salvador Macip (2010).** Aquest llibre explica tot el que sabem sobre les epidèmies i pandèmies. Ho explica per a tothom, objectivament, perquè la informació que arriba al públic no només és deficient sinó que provoca malentesos perillosos.
- **"Las matemáticas vigilan tu salud: modelos sobre epidemias y vacunas", de Clara Grima y Enrique F. Borja (2017).** Estudi divulgatiu sobre com s'usen les matemàtiques per a controlar possibles epidèmies i frenar els virus amb vacunes.
- **"Pandèmia: La covid-19 traspasa el món", de Slavoj Žižek (2020).** Una reflexió d'urgència sobre la crisi del coronavirus. Sobre la seva relació amb la política, l'economia, la por i les llibertats. Sobre la connexió entre l'expansió de l'epidèmia i el model socioeconòmic de les societats modernes

Llibres de ficció sobre resiliència

- **"La carretera", de Cormac McCarthy (2006).** Novel·la post-apocalíptica on un pare sobreviu amb el seu fill en un món on la crisi climàtica ha fet col·lapsar el planeta i la falta d'aliments ha empès a alguns humans al canibalisme. El pare lluita per sobreviure i salvar el seu fill, però també per que no defalleixi un esperit d'humanitat. També se'n va fer [una pel·lícula](#)
- **"El pes de la neu", de Christian Guay-Poliquin (2019).** Una regió boscosa i remota ha quedat aïllada per una apagada elèctrica general i un hivern de grans nevades. En aquest lloc conviuen dos homes, un jove que es recupera d'un greu accident i un home sorrut que té cura d'ell. Retinguts, hauran d'afrontar el fet que es necessiten l'un a l'altre per sobreviure. Exploració sobre l'aïllament i la privació i un himne a la resiliència.

Un agraïment especial a totes les persones que han col·laborat en l'organització d'aquesta celebració del Dia Internacional de la Infermeria:

Equip de la Biblioteca de la FCS Blanquerna
Neus Fajas
Cristina Olivé
Rosa Navarro
Isabel Pérez
Pilar González